

Like bat gure arimaren truke?

Miguel de Unamunoren testuak hausnarketa sakon bat uzten digu: nor da eroagoa? Bere ametsen alde borrokatzen duena ala ezer egin gabe besteei barre egiten diona? Unamunok Don Quijote erabiltzen du adibide bezala, baina gaur egun, 17 urte ditudala, uste dut Quijote haiek galdu egin direla, ez daude iada gure gizartean. Gaur egun, gure eromena ez da mundua aldatzeko nahia izatea, gure eromena mugikorraren pantailaren atzean onarpen bilatzea da. Pantailak bihurtu dira gure ispilu, eta ispilu hauek hautsita daude.

Nire ustez, gaur egungo arazorik handiena autoestimua-ren hausnortasuna da. Unamunok dioen bezala, ingurukoen iritziak gure bizitza baldintzatzen dute. Argazki bat igotzen dugunean, ez dugu egiten momentua gordetzeko, "ni hemen nago eta begira zein ondo nagoen" esateko baizik. Gure balioa ez dago gudan, besteek ematen diguten "like" kopuruan baizik. Hori da gure belaunaldiaren eromena: gure zorientasuna ezezagun baten gustuen mende uztea. "Like"-a jasotzen ez dugunean, gure burua gutxiesten dugu. Nola liteke gure arima pantaila baten mende ustea ?

Gainera, sare sozialek zorientasun faltsu bat inposatzen digute. Unamunoren testuan jendeak barre egiten dio ongi egiten saiatzen denari. Gaur egun, barre hori isiltasuna da, edo "perfektua" ez denari burla egitea. Filtroak erabiltzen ditugu gure akatsak estaltzeko, baina prozesu horretan, ez gara ohartzen gure nortasuna galtzen ari garela. Badirudi triste egotea debekatuta dagoela, eta "eroa" dela bere burua den bezala erakusten duena. Benetako eromena ez al da mundu guztiari gustatu nahi izatea gure burua gustatu beharrean?

Harremanen gaia ere oso garrantzitsua da. Gaur egun, harreman toxikoak sareen bidez elikatzen dira. Obsesio bat dugu; nork ikusi du nire argazkia? zergatik ez dit erantzun? Zentzua galtzen dugu, ezin ditugun kontrolatu akzio horiengatik. Lehen, eroak mundura ezagutzera joaten ziren ametsen bila orain, gure eromena logelan geratzea da, pantailari begira, besteek guri buruz zer pentsatzen duten asmatzen saiatzen garen bitartean.

Ondorioz, uste dut Unamunoren mezua inoiz baino beharrezkoagoa dela. Beharbada, gaur egun "eroa" izatea da sare sozialetatik deskonektatzeko ausardia izatea. Eroa izatea da "like"-ik jaso ez arren, geure buruari ispiluan begiratu eta maite dugula esatea. Don Quijotek bere bidea

jarraitzen zuen munduak barre egin arren, guk ere gure bidea aurkitu behar dugu, mundu digitalaren balidaziorik gabekoa. Azken finean, zentzua duena ez da asko gustatzea, norbera izatea baizik.